

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/485/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115230927
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115230927.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym, v právnej veci žalobkyne: Y. N., J.. XX.XX.XXXX, K. K. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. Q. W., právne zastúpená JUDr. Genovévou Hlásnikovou, advokátkou so sídlom J. M. Hurbana 334/32, 010 01 Žilina, proti žalovanému: V. E., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. G. XXXX/XX, XXX XX H. J. S., Š. Q. N., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Kuric, s. r. o., so sídlom Dolný Val 11, 010 01 Žilina, IČO: 36 841 200, o zaplatenie 14.500,- eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 14.500,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne:

- zo sumy 22.000,- eur od 16.03.2014 do 28.04.2014,
 - zo sumy 19.500,- eur od 29.04.2014 do 21.10.2014 a
 - zo sumy 14.500,- eur od 22.10.2014 do zaplatenia,
- a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 21.10.2015 doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 22.10.2015 proti žalobcovi domáhala vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť jej sumu 14.500,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne: zo sumy 22.000,- eur od 16.03.2014 do 28.04.2014, zo sumy 19.500,- eur od 29.04.2014 do 21.10.2014 a zo sumy 14.500,- eur od 22.10.2014 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila skutkovo tým, že ako veriteľ uzavrela so žalovaným ako dlžníkom podľa ust. § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka zmluvu o pôžičke zo dňa 03.01.2014 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej ako veriteľ prenechala žalovanému ako dlžníkovi veci určené podľa druhu - peniaze a dlžník sa zaviazal po uplynutí dohodnutej doby predmet pôžičky vrátiť (riadne a včas). Na základe Zmluvy poskytla žalovanému pôžičku vo výške 22.000,- eur, ktorej lehota splatnosti bola medzi účastníkmi Zmluvy dohodnutá v lehote do 15.03.2014. Úroky z pôžičky neboli medzi účastníkmi Zmluvy dohodnuté. Svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy, t. j. splatiť pôžičku vo výške 22.000,- eur žalovaný nesplnil v plnom rozsahu v zmysle čl. II. bodu 2. Zmluvy. Z celej poskytnutej pôžičky žalovaný splatil len časť spolu vo výške 7.500,- eur, a to dňa 29.04.2014 sumu vo výške 2.500,- eur a dňa 22.10.2014 sumu vo výške 5.000,- eur. Zostatok pôžičky vo výške 14.500,- eur žalovaný doposiaľ napriek opakovaným výzvam nespľatil. Ako veriteľ naposledy listom zo dňa 07.10.2015 vyzvala žalovaného na splnenie jeho splatného záväzku, t. j. na vrátenie peňažnej sumy vo výške 14.500,- eur. Žalovaný na predmetnú výzvu nereagoval a zostatok dlhu titulom nesplatennej pôžičky nespľnil. Ďalej žalobkyňa s odkazom na znenie ust. § 517 ods. 1 a 2, § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013 v ďalšom uviedla, že žalovaný sa ako dlžník dostal do omeškania so

zaplacením peňažnej sumy vo výške 22. 000,- eur dňa 16.03.2014, pričom k tomuto dňu jej vzniklo ako veriteľovi právo na úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy. Žalovaný ako dlžník do dňa spisania žaloby jej nevrátil ako veriteľovi peňažnú sumu vo výške 14.500,- eur ako istinu titulom zostatku nesplatennej pôžičky. Dlh žalovaného voči nej ku dňu spisania žaloby tak predstavuje sumu 14.500,- eur s príslušenstvom, t. j. istinu vo výške 14.500,- eur a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne: zo sumy 22.000,- eur od 16.03.2014 do 28.04.2014, zo sumy 19.500,- eur od 29.04.2014 do 21.10.2014 a zo sumy 14.500,- eur od 22.10.2014 do zaplatenia.

3. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu platobným rozkazom č. k. 6C/485/2015-17 zo dňa 08.12.2015, voči ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor zo dňa 15.01.2016, čím došlo zo zákona podľa ust. § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu platobného rozkazu v celom jeho rozsahu.

4. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu namietal skutkové tvrdenie žalobkyne, že došlo k uhradeniu iba časti pôžičky, čo do jeho základu ako aj výšky, a to z dôvodu, že ku dňu podania žaloby na súde nemal voči žalobkyni žiadny dlh. Neuznáva tak žalovanú sumu. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný navrhol vypočuť svedkov: O. I., F. Y. S., S. E. a F. S. H., ktorí by mali konkrétne preukázať splnenie jeho povinností voči žalobkyni ku dňu podania žaloby na súde. Žalovaný tak žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

5. K podanému odporu žalovaného proti platobnému rozkazu sa žalobkyňa písomne vyjadrila podaním zo dňa 29.02.2016, v ktorom uviedla, že predložila súdu zmluvu o pôžičke zo dňa 03.01.2014, z ktorej si uplatnila nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Pre posúdenie platnosti zmluvy je rozhodujúcou skutočnosť, že došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky žalovanému, nakoľko časť svojho záväzku plnil. Žalovaný uzavretie zmluvy nepoprel, ani nepoprel prevzatie sumy vo výške 22.000,- eur od nej titulom poskytnutej pôžičky. Žalovaný vo svojom odpore zo dňa 15.01.2016 (aj napriek listinným dôkazom, ktoré sú obsahom súdneho spisu, a to dokladov o realizácii čiastočných úhrad o splatení pôžičky ňou predložených) popiera jej tvrdenie, že by došlo len k čiastočnej úhrade dlhu titulom nesplatennej pôžičky. Zároveň žalovaný v odpore popiera jej tvrdenia, čo do právneho základu ako aj výšky, pretože ku dňu podania návrhu nemal voči nej podľa jeho tvrdenia žiadny dlh. Na preukázanie svojho tvrdenia žalovaný navrhol vypočuť svedkov: O. I., F. Y. S., S. E. a F. S. H.. K navrhovanému výsluchu svedkov žalobkyňa zdôraznila, že žiadny z uvedených navrhovaných svedkov nebol nikdy prítomný pri dojednaniach strán sporu o obsahu zmluvy o pôžičke, tak ako bola medzi nimi uzavretá a ani pri úkonoch týkajúcich sa splnenia povinností žalovaného voči nej z nej vyplývajúcich, okrem F. S. H., ktorá realizovala dva priame vklady splátky pôžičky na účet žalobkyne, a to dňa 29.04.2014, kedy vkladala sumu vo výške 2.500,- eur a dňa 22.10.2014, kedy vkladala sumu vo výške 5.000,- eur. Ďalej k tomuto žalobkyňa uviedla, že sa sama písomnou výzvou zo dňa 24.04.2015, ako aj výzvou spísanou prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne zo dňa 7.10.2015 domáhala voči žalovanému zaplatenia zostatku nesplatennej pôžičky. Žalovaný ani na základe písomných výziev svoj záväzok splatenia pôžičky vyplývajúcej zo zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014 nesplatil. Vychádzajúc z čiastočných žalovaným realizovaných úhrad splátok pôžičky zo dňa 29.04.2014 a zo dňa 22.10.2014, ktoré boli vykonané priamym vkladom na jej účet (ktorá skutočnosť vyplýva z predložených listinných dôkazov) je nesporné, že žalovanému bol známy účet žalobkyne, a preto nebol žiadny dôvod, aby zostatok nesplatennej pôžičky bol jej vyplácaný - splatený v inej forme alebo bez dokladu o splatení. Za účelom dosiahnutia splatenia zostatku nesplatennej pôžičky (okrem uvedených písomných výziev) opakovane telefonicky i mailom kontaktoval žalovaného, o čom predloží súdu listinné dôkazy. Žalovaný na výzvu na osobné stretnutie vo veci vysporiadania svojho záväzku titulom nesplatennej pôžičky reagoval a stretol sa s ňou dňa 26.12.2014 v Ž. za prítomnosti svedka S. N..

6. Súd vec prejednal a vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaniach v dňoch 18.03.2016, 03.06.2016, 13.09.2016 a 25.11.2016 (dňa 18.03.2016 v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, keďže tento sa na pojednávanie neustanovil a súd ním udávaný dôvod na odročenie pojednávania nepovažoval za dôležitý dôvod podľa ust. § 119 O.s.p., čo právnomu zástupcovi žalovaného oznámil prípisom zo dňa 01.03.2016). Súd pojednávanie dňa 25.11.2016 odročil podľa ust. § 219 ods. 2 CSP na deň 20.12.2016, na ktorom vyhlásil tento rozsudok.

7. Strany sporu po celý čas zotrvali na svojej skutkovej a právnej argumentácii v spore, pričom žalovaný upresnil svoju skutkovú obranu na pojednávaní dňa 18.03.2016 tak, že k splneniu peňažného záväzku, ktorého sa domáha žalobkyňa prostredníctvom podanej žaloby, došlo dňa 11.06.2014 v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. na adrese X. K. XX, a to tým, že peňažnú hotovosť vo výške 14.500,- eur odovzdal žalobkyni v zasadacej miestnosti za prítomnosti jej manžela S. N. a svedkov O. I., F. Y. S. a S. E.. Peňažnú sumu 14.500,- eur si požičal od obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. dňa 11.06.2014 s tým, že táto obchodná spoločnosť vybrala prostredníctvom svedkyne O. I. dňa 10.06.2014 zo svojho bankového účtu hotovosť v sume 20.000,- eur.

8. Súd tak vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu, ako aj výsluchom strán sporu a svedkov: S. N., O. I., F. Y. S., S. E. a F. S. H., pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

9. Dňa 03.01.2014 podpísali žalobkyňa ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o pôžičke (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 5 spisu), ktorou sa žalobkyňa zaviazala požičať žalovanému sumu 22.000,- eur a odovzdať ju žalovanému v deň podpisu zmluvy. Žalovaný sa zaviazal požičanú sumu žalobkyni vrátiť v lehote do 15.03.2014 v mene, v akej mu bola pôžička poskytnutá, t. j. v eurách, pričom celá suma mala byť splatná naraz v deň splatnosti pôžičky.

10. Z výpisov z bankového účtu č. 4012014977 vedeného na meno žalobkyne v Československej obchodnej banke, a. s. za obdobie apríl a október 2014 (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 6 a 7 spisu) vyplýva, že S. H. vykonala hotovostné vklady na tento bankový účet, a to dňa 29.04.2014 v sume 2.500,- eur a dňa 22.10.2014 v sume 5.000,- eur. (viď skutkové tvrdenia strán sporu v žalobe a v podanom odpore proti platobnému rozkazu)

11. Z výpisu z bankového účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. č. XXXXXXXXXX vedeného vo VÚB, a. s. zo dňa 30.06.2014 (dôkaz predložený žalovaným na č. I. 128 spisu) vyplýva, že dňa 10.06.2014 došlo k výberu hotovosti z tohto účtu v sume 20.000,- eur.

12. Z výpisu z pokladničnej knihy obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. za obdobie od 01.06.2014 do 30.06.2014 (dôkaz predložený žalovaným na č. I. 130 spisu) vyplýva, že dňa 10.06.2014 bola zaúčtovaná v pokladni obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. kladná operácia, a to dotácia pokladne v sume 20.000,- eur, pričom zostatok pokladne po tejto operácii bol v sume 29.946,18 eur. Ku dňu 11.06.2014 bol zostatok v pokladni obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. v rozpätí od 33.746,18 eur do 25.647,18 eur. Vo výpise z pokladničnej knihy s nenachádza žiadny záznam o výdavku v sume 14.900,- eur, ktorý by mal zodpovedať sume, ktorá mala byť podľa tvrdenia žalovaného dňa 11.06.2014 odovzdaná žalobkyni pri osobnom stretnutí v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. (z toho sumy 14.500,- eur, ktorou malo dôjsť k úhrade peňažného záväzku žalovaného z predmetnej zmluvy o pôžičke)

13. Z časti pomocnej evidencie obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. (predloženej ako dôkaz žalovaným na č. I. 127 spisu) vyplýva, že ku dňu 11.06.2014 sa v tejto nachádza záznam o výdavku sumy 14.900,- eur s popisom „Y. N. - dopl. pôžičky - 17.500,- eur mínus 2.900,- eur“. Zo záznamov vykonaných do 16.06.2014 v tejto časti pomocnej evidencie obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. nevyplýva, že by bola suma 14.900,- eur do pokladne obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. niekým vrátená.

14. Zo žalobkyňou predloženého úradného prekladu originálu dohody o vypožičaní vozidla uzavretej medzi žalobkyňou a firmou Auto Scheikl so sídlom Wiener Strasse 13, 8644 Mürzhofen, Rakúska Republika dňa 11.06.2014 (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 137 spisu) vyplýva, že žalobkyňa si osobne dňa 11.06.2014 o 07.45 hod. oproti jej podpisu vypožičala osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis lim. EČ: S. XXX M., ktoré toho istého dňa o 10.30 hod. vrátila v S. oproti nečitateľnému podpisu inej osoby, pričom s vozidlom bolo najazdených celkovo 33 km.

15. Zo žalobkyňou predloženého úradného prekladu originálu faktúry firmy Auto Scheikl so sídlom Wiener Strasse 13, 8644 Mürzhofen, Rakúska Republika č. T. s č. zákazníka N. zo dňa 26.06.2014 (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 142 spisu) vyplýva, že firma Auto Scheikl so sídlom Wiener Strasse 13, 8644 Mürzhofen, Rakúska Republika účtovala žalobkyni opravu osobného motorového vozidla Toyota Landcruiser EČ: L. XXX D. na základe obj. č. C. zo dňa 26.06.2014 a súčasne účtovala žalobkyni tiež položku: Z-KM kilometre autopožičovňa pri množstve 33 pri jednotkovej cene 50 % zo sumy 0,42 eur bez DPH a celkovej cene 6,93 eur bez DPH (0,42 eur / km x 50 % x 33 km = 6,93 eur). Celkovo bolo touto faktúrou žalobkyni fakturované na úhradu suma 826,34 eur vrátane DPH.

16. Zo žalobkyňou predloženého úradného prekladu originálu výpisu z bankového účtu č. XXXXXXXX vedeného nesporne na meno žalobkyne Štajerskými bankami a sporiteľňami, a. s. zo dňa 06.08.2014 (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 146 spisu) vyplýva, že dňa 21.07.2014 došlo na tomto bankovom účte k odpísaniu sumy 826,34 eur ako sumy uhradenej subjektu Johann Scheikl Autoservisy s uvedením symbolu N. (zhodný s číslom zákazníka na faktúre zo dňa 26.06.2014).

17. Listom zo dňa 12.05.2015 adresovaným žalobkyni (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 60 spisu) žalovaný oznamoval žalobkyni k jej listu, ktorý prevzal dňa 11.05.2015, v ktorom ho vyzvala na vrátenie zostatku nesplatennej pôžičky, že mu nie je jasné, o akú nesplatenú sumu sa jedná, nakoľko podľa jeho evidencie jej bola splatená celá suma uvedená v zmluve. Dňa 22.04.2014 jej vyplatil v hotovosti sumu 10.000,- eur a dňa 10.06.2014 jej bola vyplatená hotovosť v sume 14.500,- eur a ďalšia hotovosť 5.000,- eur jej bola vložená na bankový účet dňa 22.10.2014, pričom ku všetkým týmto úhradám má svedkov, ktorí boli pri vyplácaní hotovosti. Žalovaný tak navrhol, aby celú záležitosť uzavreli pri osobnom rokovaní

do 14 dní, v opačnom prípade bude nútený podať na žalobkyňu trestné oznámenie za spáchanie trestného činu vydierania a nabádania na páchanie trestného činu krátenia daní na N. aj v V. a dá to na vedomie finančným správam oboch štátov.

18. Listom zo dňa 07.10.2015 adresovaným žalovanému (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 8 spisu) vyplýva, že žalobkyňa týmto listom prostredníctvom svojho právneho zástupcu, s odkazom na uzavretú zmluvu o pôžičke zo dňa 03.01.2014 a záväzky zmluvných strán z nej vzniknuté, ako aj s odkazom na čiastočné plnenie žalovaného na jeho peňažný záväzok z predmetnej zmluvy o pôžičke v sume 2.500,- eur dňa 29.04.2014 a v sume 5.000,- eur dňa 22.10.2014, vyzývala žalovaného na splatenie sumy 14.500,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 22.000,- eur od 16.03.2014 do 28.04.2014, zo sumy 19.500,- eur od 29.04.2014 do 21.10.2014 a zo sumy 14.500,- eur od 22.10.2014 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od doručenia tohto listu s upozornením na to, že pokiaľ žalovaný svoj dlh v stanovenej lehote nesplní, podá na príslušnom súde žalobu. Vzhľadom k tomu, že podací lístok poštovej zásielky jeho právneho zástupcu adresovanej žalovanému predložený žalobkyňou (na č. I. 9 spisu) neobsahuje potvrdenie poštového doručovateľa o jej podaní u neho, súd nemal za preukázané odoslanie listu právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 07.10.2015 žalovanému.

19. Obchodná spoločnosť HARD FOREST s. r. o. so sídlom 023 36 Lopusné Pažite 20, IČO: 36 414 298 uzavrela s obchodnou spoločnosťou TM FOREST, spol. s r.o. so sídlom Petzvalova 3371/29, 010 15 Žilina, IČO: 44 568 525 dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov datovaných dňa 02.06.2014 (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 57 spisu), v zmysle ktorej malo dôjsť k započítaniu vzájomných pohľadávok týchto obchodných spoločností v rozsahu, v ktorom sa vzájomne kryli, t. j. v sume 13.139,40 eur. Zároveň bolo dohodnuté, že rozdiel vo výške vzájomných pohľadávok v sume 3.697,- eur uhradí obchodná spoločnosť TM FOREST, spol. s r. o. obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. do 30.06.2014.

20. Podľa prepisu e-mailovej komunikácie z adresy Q.sk na adresu S..J. označenej ako „Fw: Fwd:Podklady k lesu E.“ zo dňa 11.06.2014 o 14:35 hod. (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 58 spisu) odosielateľ správy oznamoval prijímateľovi správy, že mu posielala základné údaje k lesnému celku, ak by mal na tento nejakého kupca. Nachádza sa cca 15 km od Mesta E., je to 720 ha lesa v cene 0,42 eur za m². Sú pri tom dve možnosti predaja buď priamo spoločnosť, ktorá je majiteľom daného lesa alebo len lesa. Výhoda predaja spoločnosti je, že je tam spracovaný europrojekt na dotácie na vybudovanie ciest. V druhom e-maile boli prisľúbené ďalšie podklady. Z adresy Q..sk bola dňa 11.06.2014 o 15:27 hod. na adresu mschneidhofer@a1.net odoslaná e-mailová správa označená ako „Fw: Fwd: Poľovný revír“, ktorá bola bez textu správy len s priloženou prílohou označenou ako „Les-996ha.pdf“ (dôkaz predložený žalobkyňou na č. I. 59 spisu).

21. Súd vychádzal v ďalšom podľa ust. § 186 ods. 2 CSP zo zhodný tvrdení strán sporu, o ktorých pravdivosti nemal dôvodnú pochybnosť, že žalobkyňa dňa 03.01.2014 prenechala v hotovosti žalovanému sumu 22.000,- eur a že S. H., pokiaľ vykonala vklady na bankový účet žalobkyne v celkovej sume 7.500,- eur, poskytla toto plnenie v mene žalovaného na úhradu jeho peňažného záväzku zo zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014.

22. Podľa ust. § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa ust. § 559 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlh musí byť splnený riadne a včas.

25. Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

26. Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

27. Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 30/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej

centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Z hľadiska právneho posúdenia veci súd konštatuje, že žalobkyňa si nepochybne uplatňovala žalobou nárok na zaplatenie sumy 14.500,- eur na tom právnom základe, že ako veriteľ uzavrela so žalovaným ako dlžníkom dňa 03.01.2014 zmluvu o pôžičke podľa cit. ust. § 657 OZ, pričom na základe tejto prenechala žalovanému 03.01.2014 peňažnú sumu 22.000,- eur a žalovaný sa zaviazal jej peňažnú sumu 22.000,- eur vrátiť do 15.03.2014, avšak v rozsahu žalovanej sumy 14.500,- eur si tento peňažný záväzok žalovaný doposiaľ nesplnil.

29. Pre zmluvu o pôžičke je tak charakteristické, že veriteľ prenecháva dlžníkovi určité veci druhovo určené k voľnému nakladaniu, príp. spotrebovaniu a dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi po určitej dobe veci rovnakého druhu. Pri tejto zmluve tak musí ísť o prenechanie vecí, ktoré sú druhovo určené (pri peňažnej pôžičke určitá peňažná suma), teda nie individuálne určenej veci. V ďalšom je pojmovým znakom tejto zmluvy jej dočasnosť, avšak nevyhnutnou náležitosťou zmluvy nie je stanovenie doby vrátenia. Splatnosť pôžičky tak môže byť dohodnutá aj neskôr. Ak nie je dohodnutá vôbec, je dlžník povinný pôžičku vrátiť na požiadanie veriteľa v zmysle ust. § 563 OZ. Pri zmluve o pôžičke ide o reálny kontrakt, z čoho vyplýva, že k vzniku tohto záväzkovo-právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom je potrebná nielen ich dohoda o podstatných náležitostiach zmluvy, ale i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi (pri peňažnej pôžičke aj bezhotovostným prevodom na účet dlžníka).

30. Medzi stranami sporu bolo nesporné a vyplynulo to aj z listiny produkovanej žalobkyňou - písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014, že medzi stranami sporu vznikol záväzkovo-právny vzťah (§ 488 OZ), z ktorého vznikla na jednej strane žalovanej ako veriteľovi povinnosť prenechať žalovanému peňažnú sumu 22.000,- eur a na druhej strane žalovanému ako dlžníkovi povinnosť túto peňažnú sumu po uplynutí dohodnutej doby (do 15.03.2014) peňažné prostriedky v sume 22.000,- eur žalobkyňi vrátiť. Platné uzavretie uvedeného záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami sporu vyplýva z toho, že medzi stranami sporu došlo k dohode o prenechaní peňažnej sumy 22.000,- eur žalobkyňou žalovanému dočasne na dobu do 15.03.2014 a dohode o záväzku žalovaného túto sumu do dohodnutej doby vrátiť a súčasne, že nesporne zo strany žalobkyne aj došlo k prenechaniu peňažnej sumy 22.000,- eur žalovanému v deň podpisu zmluvy, t. j. dňa 03.01.2014.

31. Obrana žalovaného v spore bola založená na skutkovom tvrdení, že svoj peňažný záväzok voči žalobkyňi z predmetnej zmluvy o pôžičke - vrátiť peňažnú sumu 22.000,- eur - splnil v celom jeho rozsahu, teda vrátane žalovanej sumy 14.500,- eur, a to dňa 11.06.2014 v hotovosti k rukám žalobkyne (okrem toho vkladom na bankový účet žalobkyne v rozsahu sumy 2.500,- eur dňa 29.04.2014 a v rozsahu sumy 5.000,- eur dňa 22.10.2014). Teda rozhodnutie súdu vo veci tak bolo zásadne závislé od otázky unesenia dôkazného bremena žalovaným.

32. Žalovaného tak v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno (čl. 8 Základných princípov CSP) preukázať svoje skutkové tvrdenie o tom, že dňa 11.06.2014 poskytol žalobkyňi peňažné plnenie v sume 14.500,- eur. Na preukázanie týchto skutkových tvrdení jednak produkoval listinné dôkazy, ktoré mali preukazovať, že dňa 10.06.2014 vybrala svedkyňa O. I. z bankového účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. č. XXXXXXXXXX vedeného vo VÚB, a. s. sumu 20.000,- eur (výpis z bankového účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. č. XXXXXXXXXX vedeného vo VÚB, a. s. zo dňa 30.06.2014 na č. l. 128 spisu), ktorú následne ešte dňa 10.06.2014 vložila do pokladne obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. (výpis z pokladničnej knihy obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. za obdobie od 01.06.2014 do 30.06.2014 na č. l. 130 spisu), ďalej že dňa 11.06.2014 žalovaný vybral z pokladne obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. sumu 14.900,- eur (časť pomocnej evidencie obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. na č. l. 127 spisu) a že z tejto sumy žalovaný odovzdal dňa 11.06.2014 v dopoludňajších hodinách v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. sumu 14.500,- eur žalobkyňi titulom čiastočného plnenia svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014 (výsluch žalovaného a ním označených svedkov O. I., F. Y. S., S. E. a F. S. H.).

33. Možno konštatovať, že žalovaný v konaní preukázal svoje skutkové tvrdenia, že O. I. z bankového účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. č. XXXXXXXXXX vedeného vo VÚB, a. s. sumu 20.000,- eur, ktorú následne ešte dňa 10.06.2014 vložila do pokladne obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. Rovnako preukázal, že do pomocného účtovného zošitu obchodnej spoločnosti bola zaevidovaná dňa 11.06.2014 položka - 14.900,- eur Y. N. - dopl. pôžičky - 17.500,- eur mínus 2.900,- eur. Tieto skutkové zistenia súdu však sami o sebe bez preukázania ďalších skutkových tvrdení žalobcu nie sú spôsobilé na vyvodenie záveru o tom, že žalovaný poskytol dňa 11.06.2014 žalobkyňi plnenie vo

výške 14.500,- eur. Skutkové tvrdenia žalovaného o jeho plnení v rozsahu sumy 14.500,- eur mali teda v ďalšom preukázať svedecké výpovede svedkov O. I., F. Y. S., S. E. a F. S. H..

34. Vo všeobecnosti možno uviesť, že vierohodnosť určitej správy (poznatku) získanej vykonaním určitého dôkazu a teda i jej význam z hľadiska dôkazu pravdivosti, či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní so správami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. V prvom prípade ide o posúdenie vierohodnosti správy z hľadiska druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona dôkaz vykonáva. Napr. u svedeckej výpovede súd hodnotí najskôr všeobecne vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k účastníkom a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň a ďalej konkrétne vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré sprevádzali jeho vnímanie určitých skutočností, vzhľadom k spôsobu reprodukcie týchto skutočností, k chovaniu pri výpovedi a pod. Správy, ktoré súd získa týmto hodnotením obsahu svedeckej výpovede, potom porovná so správami, ktoré získal na základe hodnotenia ostatných dôkazov a uváži, do akej miery sú tieto správy súladné, či protichodné, vzájomne sa dopĺňujúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je v sporovom konaní podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Takéto hodnotenie dôkazov, ktoré v sporovom konaní vyznie do záveru, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť, ani vylúčiť, vedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre účastníka, pravdivosť ktorého tvrdení mala byť preukázaná.

35. V súvislosti s výkladom hodnotenia dôkazov a dôkaznej povinnosti strany sporu uvedeným v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku súd považuje za potrebné vyjadriť sa k vzťahu svedkov O. I., F. Y. S., S. E. a F. S. H. k žalovanému. Pokiaľ ide o svedkov, a to o O. I. a F. Y. S. možno konštatovať, že ide o svedkov so (zásadne závislým) vzťahom k žalovanému, keďže títo sú zamestnancami obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je nesporne žalovaný (viď vyjadrenie týchto svedkov na úvod ich výpovede na pojednávaní dňa 03.06.2016). Pokiaľ ide o svedka S. E., tento je synom žalovaného (viď tvrdenie samotného žalovaného na pojednávaní dňa 18.03.2016 a svedka na pojednávaní dňa 03.06.2016). Napokon pokiaľ ide o svedkyňu S. H., táto je bývalým zamestnancom obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o., ako aj v priateľskom vzťahu so žalovaným (viď vyjadrenie tejto svedkyne na úvod jej výpovede na pojednávaní dňa 03.06.2016). Možno tak konštatovať, že uvedené skutočnosti do istej miery vo všeobecnosti spochybňujú vierohodnosť výpovede žalovaným označených svedkov. Rovnako vo všeobecnosti nemožno tiež opomenúť skutočnosť, že počas pojednávania dňa 03.06.2016 žalovaný počas výsluchu svedkyne O. I. opustil na čas 14 minút pojednávaciu miestnosť, pričom vyšiel na chodbu, kde v tom čase čakali na výsluch ďalší žalovaným označení svedkovia, pričom svedok S. N., ktorý rovnako čakal na svoj výsluch pred pojednávacou miestnosťou, následne po ukončení jeho svedeckej výpovede oznámil súdu, že žalovaný počas svojej neprítomnosti v pojednávacej miestnosti komunikoval so svedkami ešte len čakajúcimi na svoj výsluch. Žalovaný ešte raz so súhlasom súdu opustil na cca 30 minút zo zdravotných dôvodov (hlasitý kašeľ) pojednávaciu miestnosť aj počas výsluchu svedka F. Y. S., keď ešte pred pojednávacou miestnosťou čakali na svoj výsluch svedkovia S. E. a F. S. H. a do pojednávacej miestnosti sa vrátil až po ukončení výsluchu svedka F. Y. S. a uskutočnení výsluchu svedka S. E. v čase prebiehajúceho výsluchu svedkyne F. S. H.. Uvedené skutočnosti tiež vo všeobecnosti vrhli tieň pochybností na vierohodnosť výpovedí svedkov označených žalovaným. Sami však o sebe bez ďalšieho neboli vyššie uvedené skutočnosti spôsobilé viesť súd k záveru o nevierohodnosti výpovede žalovaným označených svedkov. Súd však porovnávajúc jednotlivé správy získané výpovedami žalovaným označených svedkov navzájom, ako aj vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam žalovaného a napokon vo vzťahu k výpovediam žalobkyne a svedka S. N. a tiež vo vzťahu žalobkyňou produkovaným dôkazom, teda hodnotiac dôkazy postupom podľa ust. § 191 CSP, dospel napokon k záveru, že žalovaný ním označenými dôkazmi bezpochybne nepreukázal svoje skutkové tvrdenia o plnení svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke dňa 11.06.2014 v sume 14.500,- eur. Pri vyvodení tohto záveru súd vychádzal z nasledovných čiastkových záverov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania a nasledovných úvah.

36. Žalovaný na pojednávaní dňa 18.03.2016 k ním tvrdenému spôsobu a okolnostiam plnenia jeho peňažného záväzku, pokiaľ ide o sumu 14.500,- eur, uviedol, že k splneniu záväzku v tejto časti došlo dňa 11.06.2014 u neho na firme - obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o., Lopušné Pažite 20. Prítomná bola pani O. I., ktorá aj pripravovala samotnú zmluvu o pôžičke. Ona fyzicky peniaze na firme odovzdala žalobkyňi aj s jej manželom. Pri tomto bol prítomný aj jeho syn S. E. a zamestnanec F. Y. S.. Naproti tomu svedkyňa O. I. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 03.06.2016 uviedla, že po tom, ako ju žalovaný vyzval, aby doniesla do zasadačky peniaze, tieto doniesla do zasadačky a položila na stôl. Potom však odtiaľ odišla a v zasadačke pri jednaniach žalobkyne a žalovaného nebola. Pokiaľ ide o fyzické

odovzdanie peňažnej sumy 14.500,- eur zo strany žalovaného žalobkyni, pri tomto nebola osobne prítomná, pričom ak uviedla, že túto peňažnú sumu žalovaný odovzdal žalobkyni, vychádzala z toho, že jej žalovaný kázal peniaze doniesť z dôvodu, že ide vyplatiť pôžičku. Svedok F. Y. S. na pojednávaní dňa 03.06.2016 vypovedal, že k splateniu žalovanej sumy malo dôjsť pri stretnutí strán sporu v zasadačke niekedy v júni 2014 za súčasne prítomnosti svedka a S. N.. Svedkyňa O. I. len priniesla do zasadačky predmetnú peňažnú hotovosť. Rovnako ani z výpovede svedka S. E. na pojednávaní dňa 03.06.2016 nevyplývalo, že by tento bol osobne prítomný, ako to tvrdil žalovaný odovzdaním predmetnej peňažnej sumy žalobkyni. V danom prípade tak žalovaný produkoval iné tvrdenia o osobe, ktorá mala fyzicky odovzdať žalobkyni peňažnú sumu 14.500,- eur, ako vypovedali svedkovia. Faktické fyzické odovzdanie peňažnej sumy 14.500,- eur dňa 11.06.2014 žalobkyni v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. tak priamo potvrdzoval len obsah výpovede jediného svedka, a to F. Y. S.. Z výpovedí ostatných žalovaným navrhovaných svedkov vyplýva, že títo osobne prítomní pri žalovaným tvrdenom odovzdaní peňažných prostriedkov v sume 14.500,- eur žalovanej neboli a informáciu o ich odovzdaní mali len sprostredkovanú.

37. Súčasne je možné uviesť, že aj vo výpovediach jednotlivých svedkov označených žalovaným boli určité nezrovnalosti, a to čo sa týka presného času, kedy malo dôjsť k stretnutiu strán sporu v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. dňa 11.06.2014, pri ktorom mal žalovaný poskytnúť žalobkyni plnenie vo výške 14.500,- eur (aj keď tieto nezrovnalosti môžu vyplývať aj z odstupe času medzi dňom 11.06.2014 a dňom výsluchu 03.06.2016). Svedok F. Y. S. vypovedal, že toto stretnutie sa uskutočnilo okolo 8-mej, 9-tej hodiny doobeda. Svedok S. E. uviedol, že žalobkyňa do sídla obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. prišla až o 9-tej, alebo 10-tej hodine doobeda. Svedkyňa S. H. vo svojej výpovedi uviedla, že k stretnutiu malo dôjsť v raňajších hodinách okolo 9-tej hodine. Svedkyňa O. I. konkrétny čas stretnutia dňa 11.06.2014 vo svojej výpovedi neuviedla.

38. V ďalšom sa výpovede jednotlivých žalovaným označených svedkov nezhodovali v tom, že, ako vypovedali svedkovia O. I., ako aj svedkyňa S. H. a svedok Ing. Y. S., svedkyňa O. I. odniesla peňažnú hotovosť do zasadačky po tom, čo ju o to požiadal žalovaný. Naproti tomu svedok S. E. vo svojej výpovedi nevedel potvrdiť, či svedkyňa O. I. odniesla peňažnú hotovosť do zasadačky na pokyn žalovaného, hoci, ako vypovedal bol osobne prítomný pri tom, keď svedkyne O. I. a S. H. prerátavali predmetnú peňažnú hotovosť a následne aj pri tom, keď po prerátaní tejto peňažnej hotovosti túto svedkyňa O. I. odniesla do zasadačky miestnosti.

39. Pochybnosti súdu o pravdivosti vyššie uvedených skutkových tvrdení žalovaného a výpovede ním označených svedkov zároveň vyplývajú aj z obsahu listu žalovaného zo dňa 12.05.2015 adresovaného žalobkyni (na č. I. 60 spisu), ktorým mal reagovať na list žalobkyne, ktorý prevzal dňa 11.05.2015 a ktorým ho mala vyzvať žalobkyňa na vrátenie zostatku nesplatennej pôžičky, a to tak, že podľa jeho evidencie jej mala byť splatená celá suma uvedená v zmluve, a to dňa 22.04.2014, kedy žalobkyni vyplatil v hotovosti sumu 10.000,- eur a dňa 10.06.2014 kedy žalobkyni bola vyplatená hotovosť v sume 14.900,- eur a ďalšia hotovosť v sume 5.000,- eur jej bola vložená na bankový účet dňa 22.10.2014. V tomto liste tak sám žalovaný uviedol, že mal odovzdať žalobkyni peňažnú hotovosť v sume 14.900,- eur dňa 10.06.2014 a teda nie dňa 11.06.2014.

40. Ďalším dôkazom spochybňujúcim pravdivosť skutkových tvrdení žalovaného a výpovedí svedkov označených žalovaným je žalobkyňou predložená dohoda o vypožičaní vozidla uzavretá medzi žalobkyňou a firmou Auto Scheikl so sídlom Wiener Strasse 13, 8644 Mürzhofen, Rakúska Republika dňa 11.06.2014, v zmysle ktorej si žalobkyňa osobne dňa 11.06.2014 o 07.45 hod. oproti jej podpisu vypožičala osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis lim. EČ: S. XXX M., ktoré toho istého dňa o 10.30 hod. vrátila v Mürzhofene, pričom s vozidlom bolo najazdených celkovo 33 km. Ak súd vezme do úvahy skutočnosť, že vzdialenosť medzi Obcou Mürzhofen (Rakúska republika) a Obcou Lopušné Pažite (Slovenská republika) je cca 400 km (ako všeobecne známa skutočnosť podľa ust. § 186 ods. 1 CSP), ako aj správu vyplývajúcu zo žalobkyňou produkovaných dôkazov, že žalobkyňa mala dňa 11.06.2014 o 10.30 hod. v Obci Mürzhofen vrátiť vypožičané osobné motorové vozidlo, je nemožné, aby v dopoludňajších hodinách dňa 11.06.2014 bola osobne prítomná v Lopušných Pažitiach v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. v čase, ako tento udávali vo svojej výpovedi žalovaným označení svedkovia F. Y. S., S. E. a F. S. H.. Aj napriek námietke žalovaného voči pravdivosti tejto súkromnej listiny produkovanej žalobkyňou, súd poukazuje na to, že žalobkyňa tiež predložila v konaní faktúru firmy Auto Scheikl so sídlom Wiener Strasse 13, 8644 Mürzhofen, Rakúska Republika č. T. s č. zákazníka N. zo dňa 26.06.2014, ktorou jej bola účtovaná oprava osobného motorového vozidla Toyota Landcruiser EČ: L. XXX D. na základe obj. č. C. zo dňa 26.06.2014 a ktorou súčasne bola žalobkyni účtovaná tiež položka: Z-KM kilometre autopožičovňa pri množstve 33 pri jednotkovej cene 50 % zo sumy 0,42 eur bez DPH a celkovej cene 6,93 eur bez DPH (0,42 eur / km x 50 % x 33 km = 6,93

eur), ktorá položka zodpovedá 33 km najazdeným podľa obsahu dohody o vypožičaní vozidla zo dňa 11.06.2014. Celkovo bolo touto faktúrou žalobkyňi fakturované na úhradu suma 826,34 eur vrátane DPH. Súčasne možno konštatovať, že žalobkyňa tiež predložila listinu - výpis z bankového účtu č. 1577204 vedeného nesporne na meno žalobkyne Štajerskými bankami a sporiteľňami, a. s. zo dňa 06.08.2014, z ktorého výpisu bankového účtu vyplýva, že dňa 21.07.2014 došlo na tomto bankovom účte k odpísaniu sumy 826,34 eur ako sumy uhradenej subjektu Johann Scheikl Autoservisy s uvedením symbolu S0874 (zhodný s číslom zákazníka na faktúre zo dňa 26.06.2014) - ktorou tak preukázala úhradu faktúry č. T. s č. zákazníka N. zo dňa 26.06.2014. Obe tieto listiny produkované žalobkyňou nasvedčujú pravdivosti obsahu prvej listiny, z ktorej vyplýva, že žalovaná si osobne dňa 11.06.2014 o 07.45 hod. oproti jej podpisu vypožičala osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis lim. EČ: S. XXX M., ktoré toho istého dňa o 10.30 hod. vrátila v Múrzhofene, pričom s vozidlom bolo najazdených celkovo 33 km. Predmetná informácia o vypožičke vozidla žalobkyňou tak vážne spochybňuje vierohodnosť výpovedí žalovaným označených svedkov, ako aj samotných skutkových tvrdení žalovaného, že dňa 11.06.2014 vyplatil žalobkyňi v hotovosti peňažnú sumu 14.500,- eur v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o., Lopusné Pažite 20. Napokon (aj keď okrajovo vzhľadom k príbuzenstvu svedka S. N. k žalobkyňi - manželia, ktorá skutočnosť vyvoláva vo všeobecnosti určité pochybnosti o vierohodnosti tohto svedka) tieto skutkové tvrdenia sú aj v rozpore s výpoveďou svedka - manžela žalobkyne S. N. a samotnej žalobkyne ako strany sporu, ktorí vypovedali, že dňa 11.06.2014 boli v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o., Lopusné Pažite 20, avšak až v podvečerných hodinách, a to len za prítomnosti žalovaného, kedy im tento odovzdal len sumu 400,- eur titulom úhrady iného záväzku žalovaného voči manželovi žalobkyne S. N. (existencia tohto záväzku žalovaného medzi stranami sporu sporná nebola). Dôvodu osobného stretnutia strán sporu a S. N. dňa 11.06.2014, prezentovaného žalobkyňou (jednania ohľadom prenájmu poľovného revíru a kúpy lesných pozemkov), teda iného dôvodu, ako ho prezentoval žalovaný, nasvedčuje aj prepis e-mailovej komunikácie zo dňa 11.06.2014 (v poobedňajších hodinách) medzi e-mailovými kontami s adresami Q.sk (nesporne e-mailové konto obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o.) bola dňa 11.06.2014 o 15:27 hod. na adresu S..J. (nesporne e-mailové konto svedka S. N.).

41. Záverom si súd dovoľí poukázať aj na nelogickosť žalovaným tvrdeného spôsobu úhrady časti pôžičky v sume 14.500,- eur v hotovosti (aj keď táto nelogickosť sama osobe nebola spôsobilá vyvrátiť pravdivosť dôkazov produkovaných žalovaným), ak žalovaný ďalšie dve úhrady svojho peňažného záväzku z toho istého zmluvného vzťahu medzi stranami sporu realizoval (jednu pred dňa 29.04.2014 a jednu následne dňa 22.10.2014) vkladom hotovosti na bankový účet žalobkyne. Nič tak nebránilo žalovanému, aby ešte dňa 10.06.2014 vykonal prostredníctvom svedkyne O. I. hotovostný vklad v sume 14.500,- eur na bankový účet žalobkyne, a to hneď následne po tom, ako O. I. vybrala peňažnú sumu 20.000,- eur z účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST s. r. o. práve za účelom úhrady záväzku žalovaného. Ak aj takto žalovaný nepostupoval je zarážajúce, že neexistuje žiadne písomné potvrdenie zo strany žalobkyne o tom, že dňa 11.06.2014 prevzala peňažnú hotovosť 14.500,- eur (čo nie je zanedbateľná suma), ak súd vezme do úvahy tiež okolnosť písomného uzavretia zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014. Ak by boli medzi stranami sporu také dôverné vzťahy, ako ich opisoval žalovaný, nebolo by tak ani potrebné v danom prípade spisovať medzi stranami sporu listinu o zmluve o pôžičke.

42. Na margo povinnosti podľa ust. § 220 ods. 2 CSP súd považuje v ďalšom za potrebné uviesť, že pokiaľ žalobkyňa predložila podľa jej tvrdenia nahrávku telefonického rozhovoru S. N. s Y. S. zo dňa 19.10.2015, ako aj prepisu tohto rozhovoru s jeho úradným prekladom, že neprihliadal na tento dôkaz produkovaný žalobkyňou, keďže žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala autenticitu tohto dôkazu, a to, že na danej nahrávke je skutočne hlas Y. S., ako osoby vykonávajúcej telefonický rozhovor s jej manželom S. N. a nie inej osoby (súd ohľadom tohto dôkazu sa tak plne stotožnil s argumentáciou žalovaného uvedenou na pojednávaní dňa 25.11.2016)

43. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný nepreukázal splnenie svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke uzavretej medzi stranami sporu dňa 03.01.2014 v celom rozsahu, teda v časti zodpovedajúcej sume 14.500,- eur, pričom k splatnosti tohto peňažného záväzku došlo v zmysle zmluvy nesporne dňa 15.03.2014, možno konštatovať, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením jeho peňažného záväzku (§ 517 ods. 1 OZ) do omeškania, pričom v tomto omeškaní sa nachádza aj ku dňu tohto rozhodnutia súdu v prejednávanej veci. Preto súd žalobnému návrhu v časti o zaplatenie istiny - sumy 14.500,- eur ako dôvodnému vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi túto sumu.

44. Pokiaľ si žalobkyňa v ďalšom v konaní žalobou uplatňovala nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne: zo sumy 22.000,- eur od 16.03.2014 do 28.04.2014, zo sumy 19.500,- eur od 29.04.2014 do 21.10.2014 a zo sumy 14.500,- eur od 22.10.2014 do zaplatenia, súd pri rozhodovaní o tejto časti žalobného návrhu vychádzal z toho, že žalovaný mal svoj peňažný záväzok z predmetnej

zmluvy o pôžičke splniť v lehote do 15.03.2014. Žalovaný, ako vyplynulo bez najmenších pochybností z vykonaného dokazovania si svoj peňažný záväzok v celom jeho rozsahu v lehote jeho splatnosti nesplnil, pričom k prvému čiastočnému plneniu tohto peňažného záväzku zo strany žalovaného došlo dňa 29.04.2014, kedy uhradil žalobkyni sumu 2.500,- eur. Vzhľadom k vyššie konštatovanému nepreukázaniu plnenia v sume 14.500,- eur žalovaným dňa 11.06.2014, žalovaný poskytol titulom plnenia svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke už len opäť čiastočné plnenie v sume 5.000,- eur dňa 22.10.2014. Možno tak uzavrieť za danej skutkovej situácie v prejednávanej veci, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke v celkovej sume 22.000,- eur do omeškania (§ 517 ods. 1 OZ) v nasledovnom rozsahu: čo do sumy 22.000,- eur v období od 16.03.2014 (deň nasledujúci po splatnosti peňažného záväzku žalovaného vrátiť poskytnutú peňažnú sumu žalobkyni) do 29.04.2014 (deň úhrady sumy 2.500,- eur žalovaným), ďalej čo do sumy 19.500,- eur v období od 30.04.2014 do 22.10.2014 (deň úhrady sumy 5.000,- eur žalovaným) a čo do sumy 14.500,- eur od 23.10.2014, pričom v tomto omeškaní, ako už bolo uvedené, sa nachádzal aj v čase rozhodnutia súdu vo veci. Žalobkyni tak podľa cit. ust. § 517 ods. 2 OZ vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplataenie úrokov z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., t. j. vo výške je o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením jeho peňažného dlhu, t. j. ku dňu 16.03.2014, teda vo výške 5,25 % ročne (súd má zo svojej činnosti vedomosť o tom, že v období od 13.11.2013 do 10.06.2014 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,25 %, § 186 ods. 1 CSP); zo sumy 22.000,- eur od 16.03.2014 do 29.04.2014, zo sumy 19.500,- eur od 30.04.2014 do 22.10.2014 a zo sumy 14.500,- eur od 23.10.2014 do zaplataenia. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa si právo na zaplataenie úrokov z omeškania uplatnila v menšom rozsahu, súd viazaný jej žalobným návrhom (§ 216 ods. 1 CSP) priznal žalobkyni nárok na zaplataenie úrokov z omeškania len v žalovanom rozsahu a zaviazal tak týmto rozsudkom žalovaného zaplataiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne: zo sumy 22.000,- eur od 16.03.2014 do 28.04.2014, zo sumy 19.500,- eur od 29.04.2014 do 21.10.2014 a zo sumy 14.500,- eur od 22.10.2014 do zaplataenia.

45. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Súd napokon rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania, a to s poukazom na plný úspech žalobkyne vo veci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

49. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).